

giver Afkald paa. Det lader sig ikke benægte, at der mellem de smaa og de store Lande i disse Henseender bestaar afgørende Forskelle, som Forbundspagten Ligestillen ikke tager fornødent Hensyn til, til Skade for de mindre Lande. Som det fremgaar af Bilagene 2 og 4 har der fra dansk Side været gjort Forslag til forskellige Løsninger af dette Problem, og det tør sikkert betegnes som en af de mindre Landes vigtigste Opgaver ogsaa i Fremtiden at arbejde videre i denne Retning.

### 13. Forbundets administrative og socialpolitiske Opgaver.

Forbundspagten har allerede selv inddraget en Række vigtige mellemfolkelige Opgaver af administrativ og socialpolitisk Art under sit Omraade, og man kan gaa ud fra, at saadanne Opgaver i meget stort Omfang vil melde sig under Forudsætning af, at Forbundet viser sig at have Levedygtighed.

Artikel 18 foreskriver saaledes, at enhver Traktat eller international Aftale, som i Fremtiden maatte blive indgaaet af noget Forbundsmedlem, straks skal registreres i Sekretariatet og af samme offentliggøres saa snart som muligt. Ingen saadan Traktat eller international Aftale skal være bindende, forinden den paa denne Maade er registreret.

Denne Bestemmelse, der søger at modarbejde de mindre heldige Virkninger, som Hemmeligholdelsen af visse Traktater, navnlig af militær Art, kan have, angaar, som det vil ses, ikke Traktater, som allerede er afsluttet, men blot saadanne, som indgaaes i Fremtiden. Det maa anses for hensigtsmæssigt, at Retsvirkningen er knyttet til Registreringen og ikke til Offentliggørelsen, da den sidstnævnte efter Omstændighederne kan tage nogen Tid.

Den i Artikel 22 omhandlede Ordning af Forholdene i de Kolonier og Omraader, der som Følge af Krigen har ophørt at staa under Højhed af de Stater, som tidligere styrede dem, vil ogsaa give Forbun-

det vigtige Opgaver af administrativ Art, ligeledes Bestemmelserne i Artikel 24 om efterhaanden at stille alle internationale Bureauer under Forbundets Ledelse.

En særlig fremtrædende Plads giver ikke alene Forbundspagten, men navnlig ogsaa den i dansk Oversættelse som **Bilag 8** vedlagte 13. Del af Fredstraktaten af 28. Juni 1919, den mellemfolkelige Ordning af Arbejdsspørgsmaal. I Forbundspagten Artikel 23 erklærer Forbundsmedlemmerne blandt andet at ville bestræbe sig for at sikre og vedligeholde rimelige og humane Arbejdsvilkaar, ikke blot i deres eget Land, men ogsaa i alle de Lande, med hvilke de staa i industriel og kommerciel Forbindelse, og i dette Øjemed at oprette og vedligeholde de nødvendige mellemfolkelige Organisationer. I Tilslutning hertil opretter Artikel 387 i Fredstraktaten 13. Del en staaende Organisation, hvis Medlemmer er de samme Stater, som ogsaa er Folkeforbundets Medlemmer. Denne Organisation bestaar igen af en Hovedforsamling, hvori hver Stat er repræsenteret ved 4 Delegerede, hvoraf de 2 er Regeringsdelegerede, medens de andre repræsenterer henholdsvis Arbejdsgiverne og Arbejderne i hvert Land (Artikel 389). Endvidere oprettes et mellemfolkeligt Arbejdsbureau under Ledelse og Kontrol af et Forvaltningsraad, bestaaende af 24 Personer, som vælges efter de i Artikel 393 nærmere fastsatte Regler.

Karakteristisk for denne Organisationsform er det, at det ikke blot er de forskellige Stater, der optræder deri som Medlemmer, men at ifølge Art. 397 ogsaa de særlig interesserede Ministerier kan træde i direkte Forbindelse dermed, ligesom der er givet Arbejdsgiver- og Arbejderorganisationerne visse Beføjelser til uden deres Stats Medvirken at træde i direkte Forbindelse med Organisationerne.

Hovedforsamlingen kan ifølge Artikel 405 udtale sig for Antagelsen baade af Lovforslag og af Udkast til mellemfolkelige Aftaler med den Virkning, at de enkelte Stater er forpligtet til indenfor en